

Quæ sunt socij vnius ciuitatis.
 Quod plurimozū est cōmune: mini-
 me curam sōntur: quia de proprijs
 maxime curant homines: de cōmūibus
 autem minus vel minime.

Multi serui quādoq; deterius seruiūt paucis
 Opus ē ciuitatis: vt vna sit sū amicitiam.

Amīcorū cōmūia sunt omnia.
 Putare aliquid propriū esse incurabile: est
 ad delectationem.

Omnisq; maxime z naturaliter amat seipsū.
 Amīcis auxiliari vlt delectari delectabilissimū ē

Bonum opus est ab aliena muliere abstinere:
 re: propter temperantiam.

Pecunia seditionē efficit z malignitatem.
 Populares homines discordant propter in-

Equalitatem possessionis: generosi autē pro-
 pter inequalitatem honoris.

Qui delectari velit sine tristitia: ad philoso-
 phiam recurrat.

Omnis ciuitas artificibus indiget.

Leges inonestas licet maxime sint in vsu
 aboleri licet.

A mulieribus male regitur ciuitas.

Melius est mulieris dotem modicam vlt me-
 diocrem esse: q̄ magnam.

Melius est iudicare sū leges z literas q̄ ex
 propria sententia vlt sententia.

Magnoꝝ dominozum constituta: si viles sue
 rint multum ledunt ciuitatem.

Impossibile est indigentem bene principari z
 studio vacare.

Onum opus optime fit ab vno.

Tertij politicoꝝ.

Ciuitas est quedam multitudo ciuū.
 Ciuitas non est vna propter cosdes
 muros: sed propter eandem policia

Policia est ordo quidā inha-
 itantium ciuita-
 tem in principiando z in subijciendo.

Non idem est bonus vir: z bonus ciuis.

Non contingit cum bene principari: qui nō
 sub principe suat.

Pudentia proprie ē virtus principis.

Optima ciuitas non fert banauisum. i. vilem
 artificem esse ciuem: vlt principem.

Quicūq; sunt vni necessitat: ministrantes di-
 cuntur serui: qui autem pluribus: cōmuni-
 ter dicuntur mercenarij z banauisi.

Quicūq; pollice intēdūt vilitatē cōmūē: re-

cte sūt iusti: quūq; aut intēdūt vilitatē ppriā
 vitiosi sūt: z rectaz policiaz trāsgressores.

Oportet bonā ciuitatē de virtute esse sollicitā.

Ditiosoz meli⁹ est pncipari q̄ multos alios
 Sine iusticia impossibile ē habitari ciuitatem

Melior ē ciuitatē regi viro optimo q̄ lege optia
 Ingenuitas est virtus generis.

Turba multa melius iudicat: q̄ vnus trū.
Pars nō est apta nata excellere suum totum.

Quarti politicoꝝ.

Nō sōli oportet policia a principio in-
 stituere: s; etiā ipsa oportet corrigere

Ciuitas nō cōstat ex vna parte: sed ex
 multis: quaz vna pars sūt agricolae: secūda
 artifices manuales: tertiā q̄ negociantur
 circa forū: quarta mercenarij: quinta propu-
 gnatores z armigeri quos in ciuitate neces-
 sariū ē existere: si nō debeāt inimicis hūire.

Qui alteri seruit non ē per se sufficiens.
 Sine principibus impossibile ē esse ciuitatem.

Litteris vacare: non existentibus prouentib⁹
 est impossibile.

Ingenuitas siue nobilitas ē virtus z diuitie
 antique.

In oī ciuitate sunt tres species hominū. i. diui-
 tes paupes z medicantes: inter quas opti-
 mi sunt mediocres: qz mediū sp̄ est optimū.

Media bonoz possessio exteriorū est optima
 quia facillimū est rationi obedire.

Nō nimis est pulcrū: nimis forte nimis inge-
 nuū: nimis diues: aut cōtrariū his. i. nimis
 sedū: nimis debile: nimis ignobile: nimis
 egenū: z pl⁹ q̄ nequā: difficilē rē sequitur:
 quia quidam eozū sunt iniuriōse: quidam
 vero astuti z experti z valde nequā.

Qui nimis potentes sunt z diuites: nec subij-
 ciuntur nec volunt subijci.

Qui nimis viles sūt z egeni: neciūt pncipari

Mediocres ciues magis saluant in ciuitate: qz
 ipsi nō desiderāt aliena sicut pauperes. nec
 alij pauperes existentes bonū substantiā de-
 siderant. et ideo nec iustias panunt: nec frau-
 de faciunt. quā propter sine periculo viuūt.

Maximum eufortunium est ciues mediocrez
 substantiā habere tāq̄ sufficientem eis. qz p-
 tales bene regitur ciuitas.

Quāto magis aliq; d; accedit ad mediū: tāto me-
 lius. quanto magis distat a medio: tanto pe-
 ius est.